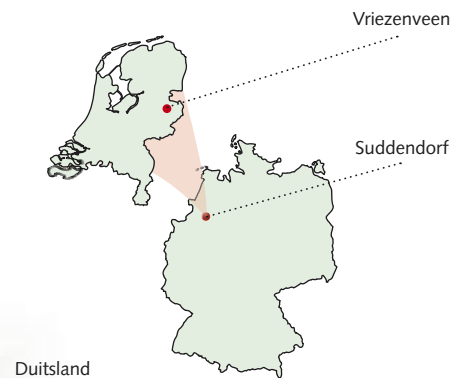

Geen boerenzoon en toch boer geworden. Samen met zijn vrouw en zijn broer verwezenlijkte koeienliefhebber Fred Reinders een lang gekoesterde droom: vanaf 2001 melken ze koeien op een pachtbedrijf in Duitsland, tien minuten verwijderd van de grens met Nederland.

Zelf boer worden? Van dat denkbeeld had Fred Reinders (43) als zoon van een Vriezenveense groenteboer al lang en breed afscheid genomen. De koeienliefhebber uit Vriezenveen verzoende zich

Fred, Egbert en Annemarie Reinders: 'We kunnen bijna selecteren in de veestapel'

voor je het bedrijf goed op de rails hebt.' Nee, verwacht van de familie Reinders geen juichende verhalen over die eerste

verde en het Duitse fokvee erg duur was. Na de MKZ-crisis hebben we in Nederland nog wel een aantal koeien gekocht.'

De eerste twee jaargangen eigengefokte koeien zijn inmiddels aan de melk en van de oorspronkelijke veestapel melken Fred, Annemarie en Egbert nog één koe. Fred blikt alvast verlangend vooruit. 'We zijn nu bijna zover dat we echt kunnen selecteren in de veestapel. Als we een jaar verder zijn, kunnen we misschien ook weer koeien verkopen.'

Foto's moeder en grootmoeder

De veestapel is een mooie mix van kleuren en rassen. Op de esgrond naast de boerderij lopen behalve rode en zwarte

balans tussen kracht en melktype. De benen moeten best zijn, net als de uierkwaliteit. De laatste afwerking in de uier vind ik minder belangrijk.'

Van fokwaarden trekt Fred Reinders zich weinig aan. Zijn ogen zijn het voornaamste gereedschap waarmee hij werkt. 'Koeien en stieren moeten me aanstaan als ik ze zie. Van het papier lig ik niet wakker. Liever bekijk ik foto's van moeder, grootmoeder en dochters en de bloedvoering.'

Vooruitgang in productie

Oudere stieren gebruikt de emigrant gerust. 'Ik kijk absoluut niet naar wat oud of nieuw is. Er komen toch geen nieuwe genen bij? Alleen de manier van rangschikken verandert.' Zo gebruikt Fred Reinders bijvoorbeeld nog de in 1982 geboren Regalzoon Browndale Sir Fire. Behalve Fire staan op het inseminatielijstje: Laurel, Poos Stadel Classic, Hanno en Red Marker en de via Vivax vermarkte stieren Stuurman (Lee x Stardom) en Sunbuck (Blackstar x Triple). 'Dat zijn stuk voor stuk stieren uit excellente moeders met hoge levensproducties.'

Veel aandacht aan de productie besteedt Reinders niet binnen de fokkerij. 'Productie moet een gevolg zijn van.' Bij de start in 2001 nam hij zich voor in vijf jaar tijd op 9000 kg te zitten met 4,5% vet en 3,5% eiwit. Dat is bijna gelukt: gemiddeld produceerden de koeien afgelopen jaar 9022 kg melk met 4,13% vet en 3,35% eiwit in 318 dagen. 'De gehalten vallen nog wat tegen', constateert Fred Reinders. 'Dat heeft deels een genetische oorzaak. Bij het overgenomen jongvee zaten veel dochters van stieren als Lentini, Legat en Laboe: gigantische gehalteverlagers. Ook de matige ruwwoerkwaliteit heeft denk ik een rol gespeeld. We zijn nog niet helemaal waar we willen zijn, maar er zit wel vooruitgang in. De laatste vier melkcontroles zaten we boven de 30 kilogram melk per koe gemiddeld en er zijn inmiddels al negen koeien voorspeld op een productie van meer dan 11.000 kilogram melk.'

Met een glimlach op zijn gezicht kijkt Reinders uit over zijn grazende koppel koeien. Heeft hij spijt van zijn beslissing om boer te worden? 'Ondanks alle tegenvallers zou ik precies dezelfde keuze maken als ik opnieuw moest beslissen. Boeren is mooi werk.'

Inge van Drie

Fokkerijspecialist wordt boer

Fred Reinders: 'Het duurt lang voor je het be drijf goed op de rails hebt'

met een carrière in de fokkerijwereld. Acht jaar lang werkte hij als foktechnisch medewerker bij KI Kampen. In 1998 startte hij onder de naam Vivax een eigen fokkerijorganisatie.

Per toeval ontdekte Reinders in 2000 een pachtbedrijf in de Duitse plaats Suddendorf, tien minuten vanaf de grens met Nederland en drie kwartier rijden vanaf Vriezenveen. Ineens bleek boer worden een reële optie. Samen met zijn vrouw Annemarie (43) hakte Reinders de knoop door. Op 1 april 2001 gingen ze van start.

Ruwvoertekort

Inmiddels is het vijf jaar verder. Fred en Annemarie melken momenteel een quotum vol van 404.000 kilogram, waarvan 90.000 kilo in eigendom. Ze bewerken 38,5 hectare grond, waarvan 5 hectare mais en de rest grasland. Dat doen ze samen met Freds broer Egbert, die zich in 2002 bij de maatschap aansloot.

'Nu heb ik ook nog tijd om voor Vivax de boer op te gaan', legt Fred uit. 'Bovendien kostte het opstarten veel meer tijd dan we hadden gedacht. Je kunt niet alles in één keer doen. Het duurt lang, erg lang

jaren als emigrant. Eerlijk vertellen Fred en Annemarie over de tegenvallers bij de opstart. Als voorbeeld noemt Fred de ruwvoerproductie. 'Het akkerland lag er goed bij, maar aan het grasland was heel lang niets gebeurd. De botanische samenstelling was slecht en de ontwatering ook. De eerste jaren kampten we daardoor met een ruwvoertekort.' Het land op orde brengen was daarom een van de eerste taken die de familie Reinders oppakte. 'We hebben veel percelen opnieuw ingezaaid en de ontwatering verbeterd. In 2005 hadden we voor het eerst voldoende kuilgras en dit jaar hebben we behoorlijk over.'

De opbouw van de veestapel kostte de familie Reinders wel de nodige hoofdbreken. Van de originele veestapel van iets meer dan veertig stuks ruimde het eerste jaar zestig procent het veld vanwege een IBR-uitbraak, een oude besmetting met het P3-griepvirus en een te hoog celgetal veroorzaakt door S. aureus. 'We moesten de veestapel wel overnemen, omdat onze start in Duitsland net in de MKZ-periode viel. Daardoor was aankoop van koeien lastig. We hadden bovendien de pech dat het slachtvee vanwege de constatering van het eerste Duitse BSE-geval nauwelijks iets ople-

Holsteins en een FH-koe ook een aantal blaarkoppen. 'In Vriezenveen had ik als hobby al een paar blaarkoppen. Ik vind het een mooi ras: duurzaam, sterk en sober.'

De koeienliefhebber in Fred Reinders komt al snel boven. 'Ik vind alle rassen hartstikke mooi. Eigenlijk is het koppel gewoon veel te klein. Het liefst zou ik aan één kant van de stal alleen blaarkoppen houden. Die kleine blaarkoppen tussen de grote Holsteins: dat oogt rommelig. Toch ga ik het aantal blaarkoppen niet uitbreiden. Een stuk of tien is genoeg. Ik wil met de Holsteins ook graag wat bereiken.'

Vervulde Reinders in zijn vorige baan als foktechnisch medewerker vooral een adviserende en ondersteunende rol, nu kan hij zijn fokkerijfilosofie naar hartenlust in praktijk brengen. 'Mijn doelstelling is werken aan een best koppel. Ik hoef niet per se extra goede koeien er tussen. Ik vind het veel belangrijker dat ik geen slechte koeien melk.'

De ruim dertig Holsteins halen een exterieurgemiddelde van 83,3 punten. 'Aan exterieur hecht ik veel waarde. Dan bedoel ik niet showexterieur, maar functioneel exterieur. Ik zie graag koeien met kwaliteit: koeien met ras en een mooie

Helma (v. Iceberg), 85 punten
Tweede lijst: 305 10.428 4,30 3,44